

República Àrab de Síria.

Manifestació:

«L'adhesió al present Conveni per la República Àrab de Síria no implica de cap manera el reconeixement d'Israel ni comporta cap forma de col·laboració prevista en el Conveni.»

Federació de Rússia.

Reserva:

«La Federació de Rússia, en virtut de la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni internacional sobre salvament marítim de 1989, es reserva el dret a no aplicar les disposicions del dit Conveni quan es tracti d'un bé marítim de caràcter cultural que presenti un interès prehistòric, arqueològic o històric i es trobi al fons del mar.»

Suècia.

Reserva:

«Amb referència a l'article 30.1.d), Suècia es reserva el dret a no aplicar les disposicions del Conveni quan es tracti d'un bé marítim de caràcter cultural que presenti un interès prehistòric, arqueològic o històric i que es trobi al fons del mar.»

Tunísia.

Reserva:

«Tunísia es reserva el dret a no aplicar les disposicions del Conveni internacional sobre salvament marítim de 1989:

- a) quan l'operació de salvament tingui lloc en aigües interiors i tots els vaixells afectats siguin de navegació interior; o
- b) quan les operacions de salvament tinguin lloc en aigües interiors i no es vegi afectat cap vaixell;
- c) quan totes les parts interessades siguin nacionals de Tunísia;
- d) quan es tracti d'un bé marítim de caràcter cultural que presenti un interès prehistòric, arqueològic o històric i que es trobi al fons del mar.»

El dipositari va rebre la comunicació següent, amb data 6 de febrer de 1995, de l'Encarregat de negocis a. i. de l'Ambaixada de la República Argentina, Londres:

«... el Govern argentí rebutja la declaració realitzada pel Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord en ratificar el Conveni internacional sobre salvament marítim de 1989. S'hi declarava que la ratificació era efectiva respecte de les Illes Malvines, Geòrgia del Sud i les Illes Sandwich del Sud. La República Argentina reafirma la seva sobirania sobre aquestes illes i els espais marítims circumdants, que constitueixen part integrant del seu territori nacional.

La República Argentina recorda l'adopció per l'Assemblea General de les Nacions Unides de les resolucions 2065(XX), 3160(XXVIII), 31/49, 37/9, 38/12, 39/6, 40/21, 41/41, 42/19 i 43/25 per les quals es reconeix l'existència d'una controvèrsia en relació amb la sobirania i urgeix els governs de la República Argentina i del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord a emprendre negociacions amb la finalitat d'establir mitjans de solució pacífica i definitiva dels problemes sense resoldre entre els dos països, incloses totes les qüestions relatives al futur de les Illes Malvines, de conformitat amb la Carta de les Nacions Unides.»

Amb data 9 de maig de 1995, el dipositari va rebre la comunicació següent del Ministeri d'Afers Exteriors i del Commonwealth, Londres:

«... El Govern del Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord ha pres nota de la declaració del Govern

de l'Argentina relativa a l'extensió pel Regne Unit de l'aplicació del Conveni a les Illes Falkland, Geòrgia del Sud i les Illes Sandwich del Sud.

El Govern britànic no té cap dubte respecte de la sobirania del Regne Unit sobre les Illes Falkland i sobre Geòrgia del Sud i les Illes Sandwich del Sud i, per tant, sobre el seu dret a fer extensiu el Conveni als territoris esmentats. El Govern britànic rebutja, per infundades, les reclamacions del Govern de l'Argentina.»

El present Conveni va entrar en vigor de manera general el 14 de juliol de 2005 i per a Espanya entra en vigor el 27 de gener de 2006, de conformitat amb el que estableix l'article 29.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 25 de febrer de 2005.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors i de Cooperació, Francisco Fernández Fábregas.

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS I DE COOPERACIÓ

3767 *CORRECCIÓ d'errada del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República de Letònia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, fet a Riga el 4 de setembre de 2003. («BOE» 57, de 8-3-2005.)*

En la publicació del Conveni entre el Regne d'Espanya i la República de Letònia per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, fet a Riga el dia 4 de setembre de 2003, efectuada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 8, de data 10 de gener de 2005 (pàgines 756 a 765), i en el suplement en català número 2, de data 17 de gener de 2005 (pàgines 430 a 439), s'ha advertit l'errada següent:

A la pàgina 433, article 10, apartat 2, subapartat b), on diu: «15 per cent de l'import brut dels dividendes en tota la resta de casos.», ha de dir: «10 per cent de l'import brut dels dividendes en tota la resta de casos.».

3860 *DENÚNCIA per Espanya del Conveni per a la unificació de certes regles en matèria d'assistència i salvament marítim, fet a Brussel·les el 23 de setembre de 1910. («BOE» 58, de 9-3-2005.)*

Per la Nota verbal de data 10 de gener de 2005, dirigida per l'Ambaixada d'Espanya a Brussel·les al Servei Públic Federal d'Afers Exteriors, Comerç Exterior i Cooperació al Desenvolupament del Regne de Bèlgica, Espanya ha denunciat el Conveni per a la unificació de certes regles en matèria d'assistència i salvament marítim, fet a Brussel·les el 23 de setembre de 1910.

El Conveni esmentat estava en vigor per a Espanya des del 30 de desembre de 1923.

Aquesta denúncia té efecte per a Espanya des del 19 de gener de 2006, de conformitat amb el que estableix l'article 19 del Conveni per a la unificació de certes regles en matèria d'assistència i salvament marítim, fet a Brussel·les el 23 de setembre de 1910.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 23 de febrer de 2005.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

CAP DE L'ESTAT

3941 *LLEI 1/2005, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle. («BOE» 59, de 10-3-2005.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

I

La Directiva 2003/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 d'octubre de 2003, per la qual s'estableix un règim per al comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte hivernacle en la Comunitat i per la qual es modifica la Directiva 96/61/CE, constitueix, dins el Programa europeu de canvi climàtic, la iniciativa més rellevant de la Unió Europea (UE) per aconseguir que la Comunitat i els seus estats membres puguin complir el compromís de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle, que van assumir en ratificar el Protocol de Kyoto a la Convenció marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, el 30 de maig de 2002.

El règim que implanta la Directiva s'inspira en un dels instruments de mercat que preveu el Protocol de Kyoto, el comerç d'emissions, que, juntament amb els basats en projectes d'inversió en tecnologia neta en països tercers (desenvolupament net i aplicació conjunta), constitueixen els anomenats mecanismes de flexibilitat del Protocol de Kyoto.

La Directiva 2003/87/CE assenjala entre els seus principals objectius els de:

- Ajudar a complir les obligacions derivades de la Convenció i el Protocol de Kyoto.
- Ser un mecanisme complementari de l'esforç de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle que s'ha de realitzar mitjançant mesures i polítiques internes.
- Disminuir els costos de reducció de les emissions, perquè el comerç permetrà que, a la UE, les emissions es redueixin allà on la reducció comporti un cost econòmic inferior.
- Garantir el bon funcionament del mercat interior per evitar les distorsions de la competència que podria generar l'establiment de règims nacionals diferents.
- Adquirir experiència en el funcionament del comerç d'emissions abans de l'any 2008 en què comença a funcionar el comerç d'emissions internacional que preveu l'article 17 del Protocol de Kyoto.

Aquesta Llei té per objecte transposar aquesta Directiva, i es justifica en la necessitat extraordinària i urgent d'atendre els requeriments següents:

1r En primer lloc, és necessari complir el calendari d'aplicació que preveu la Directiva, que exigeix, entre altres qüestions, que totes les instal·lacions sotmeses al seu àmbit d'aplicació disposin d'una autorització d'emissió de gasos d'efecte hivernacle l'1 de gener de 2005, i que el Registre nacional de drets d'emissió estigui operatiu l'1 d'octubre de 2004.

2n En segon lloc, les empreses necessiten conèixer amb el temps suficient les obligacions a què queden subjectes i les inversions necessàries per respondre-hi. En conseqüència, atès que el sistema ha d'estar en vigor l'1 de gener de 2005 i que el termini necessari perquè l'Administració competent resolgui sobre la sol·licitud d'autorització és de tres mesos, és imprescindible que els titulars de les instal·lacions afectades coneguin el règim aplicable i presentin la sol·licitud d'autorització i d'assignació de drets, com a molt tard, el 30 de setembre de 2004.

3r En tercer lloc, el mercat de drets d'emissió es configura com un mercat internacional, per la qual cosa la seva implantació s'ha de compassar a la de la resta dels països de la UE, amb la finalitat de garantir que els nostres agents econòmics participin en aquell mercat en condicions d'igualtat.

4t I, en quart lloc, l'aprovació immediata del pla nacional d'assignació de drets d'emissió és imprescindible per evitar que es produeixin situacions que puguin ser contràries al dret comunitari de la competència, en particular, en l'àmbit de les ajudes d'Estat i que podrien conduir a la devolució per les empreses dels beneficis percebuts indegudament, amb els oportuns procediments d'investigació o, si s'escau, d'infracció previs.

II

El capítol I conté les disposicions generals del règim de comerç de drets d'emissió.

El règim de comerç de drets d'emissió s'aplica inicialment a les emissions de diòxid de carboni procedents d'instal·lacions que exerceixen les activitats esmentades a l'annex I i superin els llindars de capacitat que s'hi estableixen.

Les activitats esmentades a l'annex I inclouen grans focus d'emissió en sectors com ara la generació d'electricitat, la refinació, la producció i la transformació de metalls ferris, ciment, calç, vidre, ceràmica, pasta de paper i paper i cartró. En l'àmbit de les activitats energètiques, es delimita l'àmbit d'aplicació a les instal·lacions amb una potència tèrmica nominal de més de 20 MW, incloses les de cogeneració lligades a qualsevol tipus d'activitat.

D'acord amb el que estableix l'article 27 de la Directiva 2003/87/CE, la disposició transitòria quarta preveu la possibilitat que els titulars d'instal·lacions sotmeses a l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei puguin sol·licitar la seva exclusió, quan acreditin el compliment de tots els requisits que exigeix la normativa comunitària. L'exclusió temporal ha de ser autoritzada per la Comissió Europea.

El capítol I també inclou, a l'article 3, la creació de la Comissió de coordinació de polítiques de canvi climàtic, òrgan de coordinació i col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes, clau en l'aplicació del que preveu el règim de comerç de drets d'emissió. Un òrgan d'aquestes característiques és imprescindible atesa la complexitat tècnica del règim d'autoritzacions i seguiment d'emissions i la necessitat de col·laborar per garantir la coherència en l'aplicació a tot el territori, tant en els sectors d'activitat inclosos a la Directiva, com en els sectors que no ho estan. A això s'afegeix la necessària col·laboració en relació amb el conjunt d'obligacions, internacionals i comunitàries, d'informació sobre polítiques i mesures adoptades per complir els compromisos en matèria de canvi climàtic.